UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

F ante O

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

in ſicco aqua deſtituiſſet. Et fluitare eſt ſupnatare. Ply. Oẽs piſces cum ſunt extincti fluitant exceptis anguillis. Aliquan do fluitare eſt ſolui ac relaxari.

Fluus.a.um. quaſi fluens: ſed in compoſitione magis in vſu vt melliſluus quaſi fluens mel.

Fluidus.a.um.pe.coꝛ. mõ fluentẽ: mõ humectum ſigt.

Fluoꝛ fluxus: ⁊ fluxio idem ſignificant. i. pꝛofluuiũ. Aug. li. vij. ci. dei. Sꝫ ibi eſt dea Mena q̃ mẽſtruis fluoꝛibus pꝛeeſt.

Flueſcere eſt fluidum fieri: reſolui. Aug. lib. xxj. ci. dei. Agrigen tinum Sicilie ſalem perhibent cum fuerit ad motus igni vł vt in aqua flueſcere.

Fluxus.a.um. qꝺ eſt ĩſtabile momentaneũ ⁊ cito periturũ. Vñ fluxe res dñr. Virg. Nos tibi ne fluxas phꝛygie res vertere fundo conamur. Sal. Nã diuitiaꝝ ⁊ foꝛma glıa fluxa ⁊ fragi lis habet̃. Aliqñ capit̃ pꝛo largo ⁊ minime adſtricto. vñ par thoꝝ veſtimẽta fluxa fuiſſe Luca. ſcribit. Illic ⁊ laxas veſtes ⁊ fluxa viroꝝ velamenta vides. Et fluxi dñr libidinoſi mol les effeminati. Sue. in Tybe. Druſus aĩ fluxioꝛis: remiſſioꝛiſ ꝙ vite erat. Cypꝛianus. Vſqꝫ ad hoc venimus vt in cõpara tiõe fluxoꝝ de ſanctoꝝ virtutibꝰ diſputemus. Ideꝫ fluxuras libidines vocat: ſcribẽs caſtitatẽ eẽ exarmaturã fluxurarũ.

Fluuius. a fluo. is qꝺ fluat ſemper. Idem qꝺ flumen.

Fluuiale. quod ex fluuio eſt: vt aqua fluuialis.

Fluuiatile pe.co. qꝺ in fluuio viuit: vt piſcis fluuiatilis. Fluuia tilis auiſ. Fluuiatilis arena q̃ in fluuijs eſt. Ply. Arene tria ſunt genera: foſſitia cui quarta pars calci addi debet: fluuia tili aut marine tertia.

Fluuioꝛ.aris.depo. ſumit̃ pꝛo abũdo: vt apud Ioſephũ. li. xviij Nihil inter eos an diues fluuiat̃: an pauper defraudat̃.

Flumen ſitr a fluo. ꝓpꝛie eſt aq̃ fluuij decurrens: ⁊ maioꝛ eſt q̃ꝫ riuus. Et flumina dñr que perẽnia ſũt: ⁊ ꝯtinue fluũt. Toꝛrẽ tes q̃ eſtate ſiccant̃. Sꝫ qñ hoc nomen gtõ iungit̃ capit̃ pꝛo fluxu ſeu curſu. Ply. Ne flumini eiꝰ riui eẽt ĩpedimẽto: hinc flumẽtana poꝛta rome quã tyberijs vꝛbẽ intrans in ſiniſtra ripe parte reliqt: dicta qꝺ tuberis qñqꝫ in eam influxerit.

Fluentũ: paruũ flumẽ: ſiue decurſus aq̃. Hie. i Ioſue Trãſfluẽ ta ioꝛdãis. Amb. li. hex. Itaqꝫ cũ tãta de terris erũpãt maxi moꝝ fluẽta aiũꝫ. Nilus effuſo egyptũ ſtagnãs flumine.

Flumineus.a.um. vt aqua fluminea q̃ ex flumine colligit̃.

Fluminoſus.a.um. qꝺ fluminibꝰ abũdat: vt regio fluminoſa.

Fluctio. Catarrhus dicitur.

Fluctꝰ a fluo. ⁊ eſt aq̃ mota in vnũ collecta q̃ vnda dici ſolet.

Fluctiuagus. qui fluctuando vagatur.

Fluctuoſus. vndoſus ꝓcelloſus inquietus. Et per tranſlationẽ fluctuans anima dicit̃ quemadmodũ eſtuans cũ ira aut cu ris aut libidine alioue moꝛbo agitatur.

Fluctuare. iactari cõmoueri: in dubio eſſe: ⁊ inſtar nauis flucti bus agitari. Virg. lib. ij. geoꝛ. Ac late fluctuat oĩs ere reniten ti tellus. Vñ fluctuatus pꝛo iactato. Ply. Delos diu fluctua ta vt pꝛodit̃ ſola motũ ternon ſenſit. Et lib. ix. fluctuatuſqꝫ filis exanimi. pꝛopꝛie nero eſt fluctus. i. vndas facere. Plau. in ru. Ita fluctuare video vehementer mare. Item ſignifi cat ſup vndas eſſe. Ply. li. xxxvj. Lapidẽ ⁊ ſcyro inſula inte grum fluctuare tradunt eundem cõminutũ mergi.

Floſtrum. ſtatum maris cum fluctibus agitatur.

Fluctuatim aduerbium lactanter ſolute. Afra. volo fluctuatim ire ad illum.

Flute anguille ſiue murene dicebant̃ in freto ſiculo: q̃ grece plo te q̃ſi nauigabiles dñr: qꝺ in ſũma aq̃ mergi non pñt. Ma cro. Accerſebantur murene ad piſcinas abuſqꝫ freto ſiculo. Ille eñi optime eſſe credunt̃ p̃ſertim que grece plote: latine fulte dñr: qꝺ in ſũmo ſupernatantes ſole toꝛefacte curuare ſe poſſe ⁊ in aquã mergere deſinũt.

Fluonia. Iuno quã mulieres colebant: ꝙ ſanguinis fluoꝛem in concepta retinere putabantur.

F ante O

Focus a fouẽdo: vel a flãmis dicit̃ id in quo ignis ſeruatur vel ipſa ignis fomẽta. Ouid. lib. vj. faſto. At focus a flãmis ⁊ qꝺ fouet oĩa dictus. Idẽ thure vacent areſtent ſine igne foci. Ti bullus. Dũ meus aſſiduo luceat igne focus. Cato de re ruſ. folia ſubdito ĩ foco calido: ſub teſta coqto: leniter: ponit̃ etiã qñqꝫ pꝛo pꝛiuatis domibus ſicut ara pꝛo templo.

Foculus diminutiuũ: q̃ etiã circũfert̃ a teſta teſtule triuialr̃ no men adeptus. Gel. Tũ illa foculũ coꝛaꝫ rege cũ igni appoſuit ⁊ tres libꝛos ex nouẽ deurit. Vale. max. li. j. Cũ carbaſuꝫ quẽ optimũ habebat foculo impoſuiſſet: ſubito ignis emicuit.

Focula dicuntur nutrimenta. Plau. in perſa. Nam iam intus ventris fumant focula.

Foculo.as.pe.coꝛ. putrio ſeu foueo. Nonius. Focula dicta ſũt nutrimenta. vnde ⁊ foculare dicit̃ vt fouere.

Focillus. diminu. eſt a foculus: a quo focillo.

Focillo.as. ⁊ focilloꝛ deponens ſignificat nutrio. Var. lib. ij. de vi. pa. Sed ſuum quiqꝫ commodũ focillantur: hinc compo nitur Refocillo quod eſt Recreo.

Focarius.a.um. qꝺ ad focũ pertinet. Hier. lib. j. Reg. Filias ve ſtras faciet ſibi vnguentarias ⁊ focarias.

Focale.pe.ꝓ. gñs ligaminis ad fauces velut faſcia q̃dam collũ ambiẽs: ꝙ fauces ꝓſtringere nõ ſineret ⁊ pꝛonũciationi ꝯdu ceret. Sene. li. iij. q̃õnũ naturaliũ. Videbis quoſdã graciles ⁊ palliolo focaliqꝫ circũdatos pallẽtes ⁊ egros. Quinti. li. xj. palliolũ ſicut faſcias q̃bus crura veſtiunt̃: ⁊ focalia ⁊ ligami na auriũ ſola excuſare põt valitudo. Dictũ focale a faucibus au in o mutata. Quidã etiã accipiũt focale pꝛo fero quo igni to criſpant̃ crines. Et ſic habet pꝛimã coꝛ. cũ a foco deſcẽdat Hoꝛ. in ſer. faſciolas cubitale focalia: potus vel ille dicitur a collo furtim carpſiſſe coꝛonas.

Focaneꝰ palmes dꝛ: q̃ in fauce vitis naſcit̃: vt ẽ apꝺ Columellã li. v. Videt̃ inq̃t focaneus palmes q̃ ſolet in biſurco medius ꝓrepere. Et idcirco eũ p̃dicto vocabulo ruſtici appellãt: ꝙ inter duo bꝛachia ſua ſe diuidit vitis enatus velut fauces ob ſidet: at vtriuſqꝫ duramẽ trahens alimenta pꝛoꝛepit. Et lib. vj. focaneꝰ ẽ q̃ iter duo bꝛachia velut ĩ vna de medio naſcit̃.

Fodio.is. fodi foſſum: cauo aro vt fodere nõ valeo: mendicare erubeſco. Virg. lib. vi. ſeu ſpumantis eq̃ foderet calcaribus armos. Hinc fouea. Et fodere foꝛare. Hier. ad helio. Cerne manus iudee quas fixeras: cerne latus romane qꝺ foderas. Huius cõpoſita ſũt. Confodio: qꝺ eſt Cauo ferio: ſiue in to tum foꝛo Plau. in aul. hic apud me ꝯfodere hoꝛtũ iuſſi. Sal. Inter confertiſſimos incurrit ibiqꝫ pugnãdo confodit̃. Cir cũfodio circũcauo. Col. lib. iij. Arboꝛẽ quã depoſueris ſepiꝰ circumfodito. Defodio vide loco ſuo. Effodio. extra fodio. Plau. in aul. Oculos ego hercle iſtos impꝛoba effodiaꝫ tibi ne me obſeruare poſſis ſi q̃d rerũ geram. Infodio intus fo dio aut intus planto pono ſeu ſepelio. Col. lib. iiij. Cãpeſtris locus alte duos pedes infodiendus eſt. Hiero. in geñ. At ille infodit eas ſubter terebynthum. Virg. lib. ij. geoꝛ. Ante ſupi natas aquiloni oſtendere glebas q̃ꝫ letum infodias vitis ge nus. i. obꝛuas. Perfodio valde cauo. rumpo ferio perfoꝛo. Plau. in aſi. Ubi parietes perfoderis. Col. lib. xj. Tu graui bus raſtris cunctãtia perfode terga. Lac. lib. iiij. Sed tñmõ latus eius perfoderũt. Gel. li. ij. Quadringenti oẽs tum vna perfoſſi gladijs aut miſſilibus operti cadunt. Perfodio: an te fodio. Ply. lib. xvij. Pꝛefodere ſcrobes ante ſi fieri poſſet tanto donec pingui ceſpite obducantur. Refodio rurſus fo dio. Ply. mus marinus. in terras ſcrobe effoſſa parit oua: ⁊ rurſus obꝛuit terra: triceſimo die refoſſa aperit: fetumqꝫ in aquã ducit. Suffodio ſubter cauo. Col. lib. ij. Neqꝫ ſuem ve limus impaſci quoniam roſtro ſuffodiat ⁊ ceſpites excitet. Trãſfodio trãſ. ſiue vltra ab vno latere ad aliud fodio. Oui. Gemino tranſfodis vulnere pectus. Et he omnia habent fo ſyllabam coꝛreptam.

Fodico.as.pe.coꝛ. idẽ qꝺ fodio. Ci. lib. iij. tuſ. Nõ eſt eñi in pote ſtate fodicantibus eis rebus quas malas opinamur diſſimu latio vel obliuio. Hoꝛ. Emamus qui fodicet latus.

Fodina.pe.pꝛo. locus vbi quid foditur: aut auri fodina vbi fo ditur aurum. Ply. Odoꝛ ex argenti fodinis inimicus omni bus animalibus: ſed maxime canibus.

Fecundus.a.um.qđ fructũ facit a faciendo ſeu ferendo ꝙ ferax ſit ⁊ ſepe fructuꝫ faciat.Ouid.lib.iiij.faſt. Fede ferẽs hos eſt fecũdaqꝫ dicta ferendo.Hinc ẽt fetus nomẽ habere putant. Interdũ ſumit̃ pro abũdanti ⁊ pleno.Hor.Fecundi calices quẽ nõ fecere diſertũ:Huius ꝯtrium eſt infecũdus nõ ferax. Uirg.li.ij.ge.Spõte ſua que ſe tollũt in luminis auras infecũda qdem.Inde infecũditas pro ſterilitate:ſicut fecũditas pro abũdantia.Col.Sepenumero ciuitatis noſtre principes audio culpantes mõ agroꝝ infecũditatem:mõ celi per multa iam tempora noxiam frugibus intemperiem.

Fecũdo.as.abũdantem ſeu fructiferũ facio. Uirg.lib.iiij.geor. Et viridem egyptũ nigra fecũdat arena.

Fetus.tus.a ferẽdo vt inqt.Ouid.ſeu a fouẽdo:qm̃ ⁊ dũ in vtero eſt:⁊ poſtq̃ꝫ eductus fetus eſt a matre fouet̃.i.calefit.Eſt aũt fetus generale nomen ad oĩa animalia etiã ſi ſint oua ẽt ad arbores.Uirg.lib.j.geor.Hic ſegetes:illic veniũt felicius vue arborei fetus alibi ideſt fructus vt poma.

Fetus.a.um.plenus.Uirg.Loca feta furentibꝰ hauſtris.Et feta mulier dr̃ grauida.Idẽ non inſueta graues tentabũt paſcua fetas.Itẽ dr̃ partu liberata hoc eſt peperit:vt fecerat ⁊ viridi fetã mauortis ĩ antro.Enixã aũt fuiſſe lac qđ pueris p̃bebat̃ oñdit.Col.li.viij.Huic pecudi nocet eſtus ⁊ p̃cipue fete q̃ gelicidio hyemis ꝯceptũ fecit.Huiꝰ compoſita ſũt cõfetus.Feſtus.Confetus ſus dicebat̃ qui cũ oĩ fetu adhibebat̃ ad ſacrificiũ.Defetus ⁊ Effetus de q̃bus alibi.

Fetuoſus.a.um.qđ eſt plenũ fetu.Hiero.ꝯtra Joui.Lippientẽ iam deformẽ atqꝫ fetuoſam ſynagoge typũ pretuliſſe:retinet hoc nomen.u.qm̃ fetus eſt q̃rte declinationis:ſic ſumptuoſus fructuoſus luctuoſus actuoſus q̃ſtuoſus . Que veniunt ab alijs declinationibus non tenent.u.vt fabuloſus doloſus vitioſus portentoſus ⁊ huiuſmodi.

Fetura.genitura ⁊ pariẽdi tp̃s.Uar.li.ij.de re ruſ. Appello feturã:a ꝯceptu ad partũ hi enĩ primi p̃gnationis ⁊ extremi fines.Uñ ⁊ pro aĩaliũ ꝓuentu ponit̃.Uirg.Si fetura gregeꝫ suppleuerit aureus eſto.Ply.Optima fetura eſt poſt vernũ equinoctiũ.Transfert̃ ẽt ad inaĩata:vt fetura pratoꝝ.Idem ad opus ſuũ tranſtulit:cũ in principio ait. Opus natuꝫ apud me ꝓxima fetura licentiore epiſtola narrare conſtitui.

Fetifico.as.fetũ facio.pario.Ply.lib.x.Accipitres foꝛtibꝰ maſſilie fetificant.vnde ⁊ fetificus.a.um.

Feto.as.fetũ emitto.Col.li.ix.Circa paludes in q̃bꝰ plerũqꝫ fetant.Aug.li.v.ci.dei.Cur alios eligũt dies accõmodatos ponẽdis vitibus alios pecoribus vel domãdis vel admittẽdis maribus q̃bus equaꝝ vel boum fetent̃ armenta.

Fedus.eris.a ferio vt q̃buſdã placet:cũ ce.vt.o.longa ſit:qm̃ ferio.e.breuẽ habeat.Mos enĩ fuit antiq̃s vt ĩ federe faciẽdo porca.feriet̃.Uir.li.viij.Stabãt ⁊ ceſa firmabãt federa porca.Quidã hoc nomẽ a fecialibꝰ.i.ſacerdotibꝰ deriuant:⁊ per quos fiũt federa.Alij a fide qꝛ in federe ĩterponebat̃ fides. Et ꝓprie fedus dr̃ pax q̃ ſit inter dimicãtes. Accipit̃ ẽt qñqꝫ pro lege vt apud Uir.Aegemqꝫ dedit qui federe certo.

Federo.as.pe.cor.fedus facio:vñ federati dñr ꝑp̃li qui federe icto cũ ꝑp̃lo romano ſocietatem coiuerũt.Namqꝫ inter ciuitates prouinciarũ alium ciuiũ romanoꝝ:alie latinoꝝ veteꝝ. alie foderatoꝛũ:alie ſtipendarie dicebantur.

Fedifragus.pe.cor.qui federa frangit.

Fedus.a.um.qđ ẽ deforme.Ter.in eu.Nũc tibi vr̃ fedus qꝛ illam nõ hꝫ:ponit̃ qñqꝫ pro.Execrando.Uirg.lib.vij. Aduerſuſqꝫ refugit feda miniſteria.Qñqꝫ ꝑ Crudeli.Ter.in eu.O facinus fedũ.Do.Fedũ crudele.Ea enĩ q̃ crudelia ſũt ⁊ nefaria ipſa crudelitate feda ⁊ maculoſa dici poſſũt.

Fedare polluere inq̃nare q̃ſi foras edere.i.manifeſtare.Nã feda vel corporis vel animi foras educit̃.Uñ fedare foras dare.Uirg.impulerat ferro argolicas fedare latebras. Lac.li. v.per metaphorã.Sed fortaſſe non ipſius vitiũ ſed poete fuit q̃ inſignem pietate virũ inſigni ſcelere fedauerit.Et fedare lacerare cruentare.Sũt qui hoc verbũ a fetu deriuari putent:quoniam fetando mares polluntur.

Felix a fenus q̃dam deducũt ꝯuerſione enĩ in.l.q̃ſi beatus:hoc eſt diues ⁊ fenere plenus.Et dicit̃ qui proſperitatẽ hꝫ Uirg. Uiuite felices q̃bus eſt fortuna peracta iam ſua.Aliqñ dicit̃ qui alios facit eſſe felices.Idem.Sis felix noſtrumqꝫ leues qñqꝫ laborem.i.proſpera ⁊ benigna.Aliqñ commodũ vtile. Mar.Illa manus quondã ſtudioꝛũ fida meoꝝ. Et felix domino notaqꝫ ceſaribus.Aliqñ pingue ſcđꝫ.Unde felices arbores que ſerunt̃ ⁊ fructũ ferũt. Huic contrariũ eſt infelix: qđ qñqꝫ ponit̃ pro aduerſo.Uirg.lib.vij.Que potui infelix i.aduerſa troianis.Quandoqꝫ pro non fecũdo.Idem.Infelix loliũ ac ſteriles denominantur auene.

Felicitas.proſperitas cuius contrariũ eſt infelicitas. Interduꝫ felicitas ponitur pro dea quã romani venerabant̃. Aug.lib. iiij.ci.dei.Quid felicitas dea eſt:edem accepit:aram meruit: ſacra ei congrua perſoluta ſunt.

Felicito.felicem facio.Cuius contrarium eſt ĩfelicito:quod eſt deſtruo:quod tam de diuitijs q̃ꝫ de homine dicitur . Plau. in pe.Dij illum infelicitent omnes.

Femina.e.mulier a feto.as. Hic femineus.a.um.⁊ Femininus um.Diminutiua femella.Feminella ⁊ feminula . A femina etiam fit Effemino.

Fenus.oris.vſura.dicitur a fetu. Nihil enim aliud eſt fenus q̃ꝫ fetus hoc eſt partus pecunie.Quidam tamen a fundo:quod cum.o.non.u.apud antiquos ſcribebatur:ꝙ prouẽtus ſit ex naturali terre fructu:poſtea ṽo ad vſuram tranſlatũ q̃ſi pecunia per ſe fructũ producat ſicut terra. Hic vſura vocatur a nũdũqꝫ in tempore. Plau.in aſi. Nam ſi mutuo nõ potero:certum eſt accipiam ſumã fenore.

Fenuſculũ.diminutiuũ. Plau.ad daniſtã adderes fenuſculũ.

Fenebre.pe.ad placitũ quod ad fenus ꝑtinet:vt lex fenebris de credita pecunia.Si quidẽ crediti nummi alios pariunt.

Fenero.as.pe.cor.cũ actõ:⁊ feneror cũ datiuo idẽ ſignificant:q̃ tã pro dante q̃ꝫ accipiente ſumunt̃.Qđ eſt cõtra Laurentiũ vallã. Hier.in eccl'iaſtico.Qui facit miſericordiã fenerat̃ ꝓximo ſuo.Et poſtea.Fenerare ꝓximo tuo in tẽpore neceſſitatis illius.Ci.Ut enim bñfici liberaleſqꝫ ſimus non vt exigamus grãm:neqꝫ eniꝫ bñficiũ feneramur ſed nã propenſi ad liberalitatẽ ſumus.i.fenori damus. Mar. Hec ſapit hec oĩs fenerat vna deos.Aug.in p̃s.interpretatiõe. Audi ſcripturã q̃uo feneres dñm fenerat dñm qui miſeret̃ pauperis. Feneror cũ abltõ:ſig̃t ad vſuram accipio:vt eſt apud lib.di geſtoꝝ.xxxj.Si ãt aliq̃s eoꝝ voluerit vẽdere partẽ ſuã vl' fenerari ſuper eã poteſtatẽ habeat vendere cohered i ſuo:⁊ fenerari ab eo. Res fenerata que ad fenus tradita eſt.

Fenerator qui dat ad fenus:grece daniſta vocatur.

Feneratus tuſ. Idẽ qđ feneratio.i.mutuatio ad vſuram.

Feneraticius.a.um.quod datum eſt fenori:vel qđ ad fenus ꝑtinet.Feneraticia pecunia q̃ ex vſuris collecta eſt.

Fenum dictum eſt:ꝙ ſine cura fenus prebeat:vl' ꝙ herbe eedẽ manentes quot annis nouas pariãt. Hinc fenile pro loco in quo ſeruatur fenum.

Fenus.a.um.qđ ex feno factũ eſt.Aug.lib.iiij.con. Popularis glorie ſectantes inanitatem vſqꝫ ad theatricos plauſus ⁊ cõtentioſa certamina ⁊ agonem coronaꝝ fenarum.

Fenarius.a.um.quod ad fenum pertinet:vt falces fenarie quibus fenum ſecamus:que apte ſunt.

Feniſex.cis.qui fenũ ſecat. Ply.li.xviij. Igit̃ cornu ꝑꝑ oleũ ad crus ligato feniſex ĩcedebat. Idẽ feniſecia.e.pe.cor.q̃ fenarijs falcibus fenũ in pratis ſecat. Col.lib.ij. Ita necubi ferramentũ feniſecijs poſſit offendere. Uar.li.j.de re ruſ. Herba in pratis ad ſpẽm feniſecie nata non mõ non euellẽda in nutricatu ſꝫ etiã non calcãda. Idẽ:non multo poſt.Siciliendã prata.i.falcibus ꝯſectanda que feniſecie preterierunt.

Feniſecium.ipſa feni ſectio ⁊ veluti meſſis feni. Idem in eodeꝫ Nec primo anno rigari nec paſci ante ſecunda feniſecia ne herbe vellantur: obtrituqꝫ hebetentur.

Feniculũ a fenore vt q̃dã exiſtimant q̃ſi paruũ fenus:ꝙ ſemen terre mandatũ magno fenore reddat fructũ. Greci Marathron vocant:oculoꝝ claritati mire ꝯfert:angues per hyemẽ mẽbrana corpori obducta feniculi cibo impedimentuꝫ illud

erunt. quod Senectus ⁊ Uernatio appellatur.

Feteo.es.male oleo.fetid⁹ male olēs. Fetor malus odor Plau. in aſi. Dic amabo an fetet anima vxoris tue.

Foliū: greci φυλλον dicūt. Sed ideo per ſimplex.l.ſcribitur q antiqui non geminabant conſonantes. Eſt autē foliū qd in libris ponitur a palmarū folijs in quibus olim ſcribi ſolebant ⁊ greca voce philura appellat. Cuius extremitas margo dicit ⁊ pagina vtraqꝫ pars folij. Nam folium duas paginas habet. Ueteres etiā quorūdā arborū libris hoc eſt corticibus ſcribere ſolebāt. Ex quo libri ⁊ per diminutionē libelli: ⁊ codices a codice qui ⁊ caudex vocatur ex quo cortex extrahitur. Hinc componunt trifoliū quinqꝫ foliū: grece pentaphilon. Latifolium quod habet lata folia. Mille foliū grece Miriophillon: herba ⁊ huiuſmodi multa.

Foliatus.a.um. qd hꝫ folia. Unde foliatū vnguentū precioſum dictū vnguentū nardinū: a nardi folio quo cōfectū eſt. Hoc Ply. ſcribit conſtare omphatio balanino iunco nardo amomo myrrha balſamo. Plau. in Cur. greca dictiōe ſignare voluit cū dixit. Cupetalion. petalon enī greci vocāt folium.

Foliaceus.a.um. quod ex folijs factum eſt. Ply. lib. xix. paucis foliacea ⁊ lata vt A triplici ſunt ſemina.

Follis maſ.gñis. Inſtrm quo attrahitur vetus atqꝫ emittit ad ignem excitandū. Uirg. lib. viij. Alij ventoſis follibus auras accipiunt redduntqꝫ. His vtunt ferrarie argentarieqꝫ officine. Utunt ⁊ coqui ſꝫ paruulis ne opus ſit ignē inſufflare buccis. Qd qui faciunt Suffitores vocant: primus Anacharſis philoſoph⁹ folles ignis exuſcitatores inuenit vt refert Stra. lib. vij. Et folijs ſiue folliculus dr vter.i. pellis flatu plena. Liui. lib. ix. Eques folliculis in caſtra frumentum veheret. Ibi accipe videt pro ſacculis ⁊ crumenis. Rurſus follis: pile genus expelle atqꝫ inflatione factū: ⁊ pugno reddit: a flatu nomen habēs: ſiue q veteres follem pellē dicebant: ⁊ per diminutionē folliculum. Mar. Item procul iuuenes mitis mihi conuenit etas: folle decet pueros ludere folle ſenes. Sue. in Aug. in diminutiua forma dixit ſeperauitqꝫ pilam a folliculo cum pila ſit illa puſilla: folliculus ſit illa vento tumeſcens: poſt bella ciuilia: ad pilam primo folliculumqꝫ tranſit. Qm vo follis pugno percutitur: pugillatorius follis quādoqꝫ vocatur. Plau. Ex templo hercle ego te follem pugillatoriū faciam: ⁊ pendentē curſabo pugnis periuriſſime.

Folliculus. cū ſit diminutiuū a follis: ponitur tñ qñqꝫ pro vulua. Nā vt Ply. inquit antea vulua vocabat. Qñqꝫ pro theca frumenti vel lini vel cuiuſlibet alterius rei: que granū cōtinet inuolutū. Uñ apud exodū legimus linū iam folliculos germinaret. Quandoqꝫ pro corpore. Lucil. lib. xxvj. Et quo folliculo nunc ſum indutus non queo.

Folliculare. pars remi que folliculo tecta eſt. A quo vita follicularis dicta eſt.

Fomes.itis. a fouendo: hoc eſt nutriendo ignē dr. Eſt enī aſſula ex arbore excuſſa dum cedit: ponitur ⁊ pro oī materia ſicca in qua facile ignis īflāmat. Uirg. Ac primū ſilicis ſcintillam excutit achates ſuſcepitqꝫ ignē folijs atqꝫ arida circū nutrimenta dedit: rapuitqꝫ in fomite flāmā: per tranſlationem fomes dr q̇cquid excitat nos ⁊ accendit ad aliquid agendū. Hel. Fomitem eſſe quendā dicens ⁊ incitabulū ingenij virtutiſqꝫ ſi mens ⁊ corpus hoīs vino flagraret.

Fomentū ſilr a fouendo.i. calefaciendo vel nutriēdo: vñ fomēta dicuntur applicationes rex calidax ſeu humidarū ad partes corporis leſas ⁊ medendi gratia: que ⁊ fotus appellant. Ply. Decoctura eox celiacos iuuat potione ⁊ fotu.

Fons a frondēdo: q inde fundat aquā tam maſ. qꝫ fe. gñis. Inter fontē ⁊ puteū hocītereſſe. Aug. putat q oīs puteus fons nō oīs fons puteus: vbi enī de terra aqua manat ⁊ vſui prebet haurientibus fons dr. Si āt in alto ⁊ in pfundo ſit ita puteus vocat vt fontis nomen non amittat grece fons πηγη καὶ κρηνη λεγεται. vñ pagus ſimul poſite ville.i. ruſticane domus plures nomē accepit: q circa fontes he ponerent.

Fonticulus diminutiuū paruus fons a quo fonticellus. Ply. vbicunqꝫ moueris: humū fonticuli ſcatent.

Fontanus.a.um. qd ex fonte eſt vt aq̄ fontana. Ply. fontane aq̄ cyathos duos. Aug. lib. ij. ci. dei. Sub hoc tot deorum pſidio quos numerare qs pōt. Numera īdigenas ⁊ alienigenas celeſtes terreſtres infernos marinos fontanos fluuiales.

Fontinalia: fontiū ſacra: fontinalis porta vrbis rome ob ppinquitatē ſcaturentiū fontiū. Eadem capena vocabatur. Iuue. Subſtitit ad veteres arcus madidāqꝫ capenā. Liui. Aediles alteram porticum ad portum fontinalem ad martis arā qua in campos iter eſſet perduxere.

Forago.pe.pro. a ferēdo filū qd a textricibus fertur: vt diurnū opus diſtinguāt. Qñqꝫ ⁊ a forādo ēt dici poſſe videatur.

Foro.as. penetro qſi foras do. Col. li. vj. Amygdala ſi parx ferax erit forata arbore lapidē adijcito: ⁊ ita librū arboris īoleſcere ſinito. Hinc componit perforo.pe.cor. qd eſt multū foro. Idē lib. v. Sꝫ aliud eſt ferramentū quo priores vitē perforabant. Liui. vna tamē perforata naui. In foro: de quo alibi.

Foramen.pe.pro. qſi diminutiuū a foribus. Siſen. lib. iiij. hiſto. Neqꝫ porta neqꝫ foramē erat quo poſſet eruptio fieri.

Foratus.us. idem quod foramen. Lac. lib. de opi. Oculorum orbes concauis foraminibus concluſit: a quo foratu frontē nominatam varro exiſtimauit.

Forum. neu. gñe. a feren. dicit q ꝯtrouerſie ⁊ res venales illuc feratur. Et quattuor modis dicit: primo negociatiōis locus quo venalia ferunt: vt fox iuliū: fox flaminiū: forū ſempronium: ab eorū noībus qui ea fora cuſtodienda curarunt. Qd ēt in vijs ⁊ locis priuatis ⁊ in agris fieri ſolet: ⁊ vbi res multe varieqꝫ vendunt. Uñ forū boariū. in quo boues venduntur: fos holitoriū ī quo herbe qd erat antiquū macellū: quapp nūc quoqꝫ holex locū lacedemonij macellū vocāt. Forū piſcariū in quo piſces. Cupidinis forū in quo vendunt cupedia antiq̇ lautiores cibos noīabāt. Altero in quo iudicia fieri: cum pplo agi. ⁊ conciones haberi ſolēt: q vbi iudicia feruntur. Uñ cauſe forenſes. Tertio cum is qui prouincie pēſt forū agere dicit cum ciuitates vocat: ⁊ de ꝯtrouerſijs cognoſcit ac ſnīam fert. Quarto cū id fox veteres appellabant: qd nūc veſtibulum ſepulchri dici ſolet.

Fox vinariū de quo Uar. li. j. rei ruſ. Itaqꝫ lectius defertur in fox vinariū: tñ in doliū inane veniat electa in ſecretā corbulam inde in ollulas addat ⁊ indolia plena vinaciox. Colu. li. xij. ait. Torcularia ⁊ fori diligenter emundata lotaqꝫ.

Forulū diminutiuū: qd ⁊ forticulū apud Uar. lib. de re ruſ. dr.

Forūiulium. regio italie que quondā Iapidia dicebatur. Uir. lib. iij. geor. Caſtella in tumulis ⁊ iapidis arua timaui. in ea ſunt Aquileia. Utinum. Ciuidale. ⁊ Tergeſtum.

Forūliuium ciuitas in hemilia nobilis. Galli poete ortu.

Forūcornelij ſilr vrbs hemilie que nūc Immola vocatur.

Forēſia veſtes qbus in foro vtunt: ſicut Cenatoria qbus domi vtebant in cena. Sue. de Aug. Forēſia.a.um. ⁊ calceos nunqꝫ nō intra cubiculū habuit. Alio noīe dñr toge forenſes.

Foratia. a foro dr mulier villatica q̄ fruct⁹ ville venales: hoc eſt pullaſtros pipiones poma nuces ⁊ hmōi in forum defert.

Foras ⁊ foris: aduerbia primū ad locuꝫ: ſcdm in loco ⁊ de loco ſigt: vt egredior foras tu moraris foris. Ponit qñqꝫ foras loco ppoſitionis. Hiero. Foras portā ſepelierunt corpora martyrū. A foris fiunt compoſita. A foris ⁊ deforis pe.cor. vt eſt apud Geñ. Et incluſit eum dominus deforis.

Forēſis duob⁹ modis ītelligi pōt. Uno cū a foro deſcēdit ī quo iura reddunt: vt cāe forēſes ⁊ forēſes q̇ ī foro verſant quos greci paragmaticos dicūt. Alio cū a foris aduerbio fit. Am. lib. j. offi. Nō ſcdm forenſem abundantiā eſtimandā beatitudinē ſingulox ſꝫ ſcdm interiorē conſcientiā. Idē lib. hexa. Que ſignis forenſibus internā exprimat volūtatē. Sic veſtimenta forenſia dñr a Col. q̄ foris nō in domo gerunt. Et forenſia neutro gñe veſtis quā ad forū proficiſcētes ſumebāt. Apul. Forenſi toga indutus accūbebat. Sue. de Aug. Forēſia ⁊ calceos nunqꝫ nō intra cubiculum habuit.

Fori numero plu. ſūt tabulata nauiū: vel locus in naui apertior qui iter nauē pambulantibus pbet: ab eo q per eos ferant inceſſus. Ci. in Cato. Cum alij malos ſcandant alij per foros

curſitent:alij ſentinam exhauriãt. Itẽ fori dñr. Circenſia ſpectacula.i.loca erecta vt ex his ſpectet. Liui.li.j.tũ primũ circo q̃ maximus dr deſignatus eſt locus:diuiſa loca a pr̃ibus eq̃tibus vbiq3 ſibi ſpectacula q̃ſq3 faceret fori appellati. Ex his minores forulos dicimus qui armariola q̃ñq3 ſign̄t ſiue capſulas in q̃bus reponunt libri. Sue.i Au.hos quoq3 delectu hito ↄdidit duob⁹ forulis auratis ſublatini apollinis baſi. Juue. Hic libros dabit ⁊ forulos mediãq3 mineruã. Apd Uir. p oppidanis accipim⁹ forulos.cũ li.vij.ait. Caſperiãq3 colũt forulos ⁊ flumẽ hymellę. Fori ẽt i agris ſũt veluti pui ſulci ⁊ oblõgi. Col. Anguſtoſq3 foros aduenſo limite ducẽs.

Foruli diminutiuum a fori de quo modo.

Fores ppꝛie inq̄t Ser.q̃ foris aperiunt. Uñ Plutar.memorat primũ Ualerio publicolę fratri cũ de Sabinis triumphaſſet domũ publicę poſitã:cuius fores extra aperient cũ antea cęterar ediũ ĩtro reſerãdo ĩpellerent vt ex hac ↄceſſione honoris appareret quotidie eã domũ aliq̃d publice admiſſuram. Ualuę quę intus reuoluunt:⁊ ſe velant:hę p diminutionez forulę appellant. Janua primus domi ĩgreſſus. Cętera ĩtra ianuã hoſtia ſiue valuę:ſiue fores gñalr̃ vocant:q̃uis vſus iſta corruperit. Hoc nomẽ ẽt ſingulariter declinat. Oui.lib.j de amo. Difficile moto cardine pande forem. Ci.pro Corne. Aperuit forẽ ſcalaruz. Teren. Quid nam fores crepuit:Ubi Do.fores ſingularis numeri nominatiui caſus.

Forculus deus putabat q̃ foribus p̃erat ſicut cardina dea q̃ cardinibus pręerat.⁊ Limentinus deus qui pręerat limini.

Foriculę diminutiuũ a fores. Uar.lib.j.de re ruſ. Et iõ oporothecas qui faciũt ad aquilonez vt feneſtras habeant atq3 vt perflentur curant:neq3 tamen ſine foriculis: ne cum humorem amiſerint pertinaci vento vineta fiant.

Forinſecus pe.cor.ſig̃t qd a foris eſt:ſicut intrinſecus:quod eſt intus. Aug.lib.xxj.ci.dei. De pomis terrę ſodomor forinſecus quaſi maturis intrinſecus fumeis.

Foria:ſtercora liquidiora:ſic dicta ꝙ facile ferantur foras.

Forio.is.iui.ventrem deonero:foras eijcio. Cuius cõpoſitũ eſt. Cõforio. Pompo.in Mago. Cõforiſti me diomedes.

Foriolus cũ accentu in añpe.qui ventrẽ ſolutũ hz: ⁊ foria facile emittit. Laberibus. Foriolus eẽ videris in coleos cacas.

Forica pen.cor.locus in quem aluis ſtercora deijcimus. Juue. Inde reuerſi conducunt foricas. Et proprie de publicis dicitur latrina de priuatis a latendo.

Forẽ.es.⁊ p eo qd eſt eſſem.es.et.cętera declinatõe deficit inq̄t Diom. Sal.in Jug. Nã ego quidẽ vellẽ ⁊ hęc quę ſcribo et ea q̃ antea i ſenatu q̃ſtus ſum:vana forẽt. Fore võ hz ſignificationẽ participij futuri vna cũ infinito eſſe. Idẽ eſt eñi fore qd futur eſſe. Iõ iungit cũ noĩe nõ cũ participio: vt ſpero te amicũ fore:non amatur fore. Ci. Treba. Scribit ad me Cęſar ſe tibi nondũ familiarẽ eſſe ſatis pp occupatiões ſuas:ſz cito fore. Qñq3 ẽt cum participio p̃ſentis:qd eſt ↄtra Uallã. Cęſar. Nõnulli ẽt ceſari nunciabant cũ caſtra moueri aut ſigna fieri iuſſiſſet nõ fore dicto audientes milites. Compoſita võ ſine noĩe ⁊ ſine participio. Uirg. Eſſe quoq3 in fatis reminiſcit affore tẽpus. Eſt aũt affore affutur eſſe:afforẽ adeſſem. Uirg. Atq3 vtinã rex ipſe noto compulſus eodẽ afforet Aeneas. Ci. Ser.ſupplicio. Maior mihi rõ affore nulla põt q̃ ↄiunctio ↄſuetudinis ſermonũq3 noſtror. Abfore de quo ſupra. Cõfore. Cõuenire ⁊ ↄcordes eſſem. Ter.in an. Reſtat chremes:qui mihi exorandus eſt ⁊ ſpero cõfore.i.conuenturos eſſe. Defore de eſſe. Ci.contra Rul. Uerũ arbitrabantur non defore qui illã reſtituerẽt. Profore pfuturũ eſſe. Hora. Quę nocuere ſequar:fugiam quę pfore credã. Perfore:valde futurum eſſe. Ci. Appio.pul. Tunc mihi ille dixit ꝙ claſſe tu velles decedere perfore accõmodatum tibi ſi ad illã maritimã partem prouincię nauibus acceſſiſſem.

Forcipes pe.cor.a foruo ⁊ capio q̃ſi foruicapes dictę ſunt q̃bus forua.i.calida capiunt. Uirg.lib.viij. Uerſantq3 tenaci forcipe maſſam. Et eſt ſm Priſ.tam maſ.q̃3 fę.generis.

Forfices.pe.cor.q̃bus telã ſeu fila incidimus a ferro ⁊ filo dicti Hulus diminutiuũ eſt forficuli. Ply.lib.xxxv. Pręterea mirum inuentũ eſt ꝙ inciſum forficulis vt diximus ſcribant.

Forcipes.pe.cor.quibus incidimus pilos:a ferro ⁊ pilo.

Forcus nomen viri proprium qui tres filias habuit gorgonas Stennio.ſ. Euryalem.⁊ Meduſam quę nimis locupletes fuerunt ⁊ Gorgones dicuntur.i.terrę cultrices.

Forda.bos p̃gnãs:a ferẽdo. Oui. Forda ferẽs bos eſt fecũdaq3 dicta ferendo. Priſ.horda dicebant. Uñ ⁊ ſacra Fordicalia q̃bus p̃gnantes boues:vt inquit Uar.ĩmolabantur.

Forma facies cuiuſq3 rei q̃ ĩmobilis ẽ ⁊ nãlis. Uultus ⁊ mouetur ⁊ fingit. Ter.in an. Forma ⁊ vultu ſoſia adeo modeſto. Qñq3 tñ ſpãliter p pulchritudine ſumit. Hora.li.j.car. Forma captiuę dñm tegmeſſę. Inde formoſus. Transfert ad architectos p deſignatiõe. Ci.li.j.of. Formã q̃dẽ ipſaz marce fili ⁊ tã q̃3 faciẽ honeſtatis vides. Hic cõpoſita fiũt. Cõformis deformis. Informis:vniformis. Mltiformis. Semiformis ⁊ hmõi adiectiua. Col.li.ix. Quę cuncta remedia credunt eẽ aduerſus tonitrua q̃bus vitiant oua:pulliq3 ſemiformes interimunt anteq̃3 toti partibus ſuis conſumentur.

Formula.parua forma:diminutiuũ eſt: ⁊ capit nõnunq̃3 p lege ⁊ inſtõne. Ci.li.iii.of. Nondũ Aquilius ptulerat de dolo malo formulas. Et formulę dñr quę nos inſtr̃a vocamus.

Formella.diminutiuum a formula. Hiero.lib. Reg. Accipe fratribus tuis decem formellas caſei.

Formoſus.pulcher a forno calido:ꝙ ſanguine calidiore forma acquirit. Cõtra langueſcente corpore forma perit. Hic fit diminutiuũ formoſulus:quo vſus eſt. Hie.ↄ Jouinianũ.

Formo.as.formã ĩpono. Lact.li.ij. Nã ſolis lunęq3 ſimulachra humanũ i modũ format Hui⁹ cõpoſita ſũt ↄformo:ſil' formo ↄfiguro. Gel.li.ij. Hippocrates in eo libro de quo ſupra ſcripſi cũ ⁊ numero dier q̃bus ↄceptũ i vtero coagulũ ↄformat. Ci.lib.iij.ad herẽ. In p̃mo loco rei totius imaginẽ ↄformabimus.i.in formã cõponem⁹. Aliq̃ñ ↄformari eſt q̃ſi aſſimulari. Idem Lentulo. Uerũtñ me ipſe cõformo ad eius voluntatẽ. Et apud apl'm. Nolite ↄformari huic ſeculo. Hinc ↄformatio:quę p ↄfiguratiõe ponit. Ci.li.j.tuſ. Quaſi võ itelligat q̃lis ſit in ipſo corpore:q̃ ↄformatio:q̃ magnitudo:qui locus Aliq̃ñ p exornatiõe rhetorica q̃ fit cũ pſona fingit aut cũ res mlta ſiue ĩformis ſit eloquẽs ⁊ formata. Gręco vocabulo dr pſopopeia. Deformo deſtruo ⁊ quaſi de forma deijcio. Cic. Qui ſũt qui italiã deformauerũt: Carthaginẽſes. Qñq3 maculo ⁊ turpẽ facio. Hier. Licet lõga macerẽt ieiunia:abiecta ⁊ nigra veſtis deformet lõga officior ⁊ oper texat ſeries ⁊c. Lact.li.de opifi. Quã mirabili q̃3 diuina rõne molitus eſt vt tñ hiatus ipe naſci oris ſpẽm nõ deformaret. Interdũ deformare eſt pfecte formare figurare deſignare. Hier.li.numeri Turgẽtib⁹ gẽmis eruperãt flores:q̃ folijs dilatatj ĩ amygdalis deformati ſũt. Uictru. Architect⁹ graphidis pitus vt deformare poſſit linei imitationẽ quã velit ędificior. Uar.lib.iij.de re ruſ. Inter quas locus de locus deformatus ad tabulę lr̃arię ſpẽm. Informo formã do ⁊ ĩſtruo. Amb.lib.offi. Et ſicut Tullius ad erudiendũ filiũ ita ego quoq3 ad vos informãdos filios meos. Lac.xp̄s ĩſtructus venit in terrã vt eam doceret:hoĩemq3 informaret. Reformo in priorẽ formã pono. Lac.lib.j. Pedes quoq3 claudor ad officiũ gradiendi reformauit. Trãſformo in alterã formã formo. Idẽ lib.vij. Et transformabit deus hoĩes in ſimilitudinẽ angelor.

Formię.latina vrbs maritima iuxta Caietã quã lacones ↄdidẽ Strã.li.v.ſcribit oppidũ formias eẽ maritimũ vltra Taracinã q̃s p̃us hormias ab ορμης.i.ſtatiõis bõitate appellabãt.

Formica a ferẽdis micis dr. Mica võ ppꝛie eſt puluiſculus ille q̃ in arena q̃ſi argẽtũ fulget:a quo ⁊ panis ⁊ oĩuz rer minime ptes micę dñr:q̃ſi minuti cadẽtes. Uel dr ſimplr̃ a ferendo:ꝙ nullũ aĩal frequẽtius põdera ↄuehat:neq3 ſi mẽſuram corporis reſpicias maiora. Inde fit diminu. Formicula.

Formicinus.a.um.pe.p.qd ẽ formicę. Plau. Hõ formicinus.

Formicatio vitiũ corporis cã parua tubercula rotũda pinguia corpus ĩfeſtãt. Ply. Cinis muliebriũ criniũ cũ fuerit cõbuſti addito melle ſanguinẽ ſiſtit illico: ⁊ formicationẽ corporum dcã formicatio ꝙ veluti ex eẽ carnẽ formicę videant. Et de

formicarũ õr a formicis ſubmerſum q̃b⁹ ↄfoueri ſolitũ erat

Formido.pe.p.pauor a ferẽdo vt quidam ſentiunt ꝙ vehemẽtius in mouendo vt ab ſe abeat foras fertur. Cic. Formidinẽ metum permanentem diffiniunt.

Formido.as.magnum timorẽ habeo. Pla.in cap. Nimiſqꝫ her cle illum male formidabam. Huius cõpoſita ſunt Deformido ⁊ Reformido que ſignificant valde formido. Col. lib.j. Si vexationem vię non reformidet.

Formidoloſus ⁊ actiue ⁊ paſſiue ſumitur pro eo q̃ timet. Ter. Egon formidoloſus.i.egone qui timeam. Et pro eo q̃ alijs timorem infert. Sal. Regibus boni q̃ꝫ mali ſuſpectiores ſunt: ſpqꝫ his aliena virtus formidoloſa eſt. i. que formidatur.

Formidabile quod eſt formidandum.

Fornax a forno calido. vel a furno atro. Caminus vbi coquuntur lapides. Cuius diminutiuum eſt fornacula.

Fornacalia: ferię farris terendi gr̃a inſtitutę ꝙ ad fornacez q̃ in piſtrinis erat ſacrificiũ fieri ſolebat. Oui. li. ij. faſ. Facta dea ẽ fornax lęti fornace colõi. ⁊ paulopoſt. Curio legitimis tũc fornacalia verbis maximus indicit nec ſtata ſacra facit.

Fornix.icis.pe.cor.gene.maſ. Arcus in ędificijs ⁊ q̃dcũqꝫ opus concameratum, a furno atro. Loca aũt in arcũ ędificata ſub obſcura ſunt. Cic. Uidet ad ipſum fornicem famanum. Qm̃ vo meretrices in huiuſmõi locis.i.ſub fornicib⁹ habitare cõſueuerunt. Ponitur fornix pro lupanari ſeu meretricia cella. Seneca. lib.ij. cõtrouerſiarum Redoles adhuc fuliginem fornicis. Et in priap. Nigri fornicis. oblitus fauilla Hinc fornicor ⁊ fornicarius. Ụñ fornicarię mulieres Iuue. Lenonũ pueri quocunqꝫ in fornice nati.

Fornico.as.pe.cor.fornices facio: vł ſpẽm fornicũ aſſumo. Ply li.xj. Ruentes ceras fulciũt pilarum inſtar interijs a ſolo fornicatis vt ſit aditus ad ſartiendum.

Fornicor idem eſt quod: meretricor. Eſt autẽ meretricari cum meretricibus coire. Ply.li.xvj. populus contra oĩa inferiora panditur. palma econtrario fornicatur. Dictuz fornicaria fornicibus in quibus meretrices eſſe conſueuerunt.

Fornicarius.a.um. quod fornicatur vt mulier. fornicaria. que vt Hiero. inquit ea dicitur quę copulatur cuz plurib⁹ Adultera quę vnum virum deſerens alteri iungitur.

Fortis.a ferendo dicit̃. ꝙ ęquo animo fertur̃ aduerſa. Ụñ fortitudo ẽ q̃ cõſiderata piculoꝝ ſuſceptio ⁊ laboꝝ ppeſſio. Uelut alibi idẽ. Ci. diffinit. Eſt ſcĩa reꝝ pferendaꝝ: vel affectio aĩ i pariẽdo ac pferẽdo ſũmę legi parẽs ſine timore. Aug. li. j. de li. arb. fortitudo ẽ illa aĩe affectio q̃ oĩa ĩcõmoda ⁊ damna reꝝ nõ in noſtra ptãte ↄſtitutaꝝ ↄtẽnim⁹. Macr. fortitudinis ẽ animũ ſupra piculi metũ agere. nihilqꝫ niſi turpia timere: tolerare fortiter vel aduerſa vel pſpa.

Fortitudo pſtat magnanimitatẽ. fiduciã. ſecuritatẽ. magnificẽtiã. ↄſtãtiã. tolerãtiã. firmitatẽ. fortis igit̃ õr q̃ ĩfractũ hꝫ animũ. Qñqꝫ q̃ validis virib⁹ pdit⁹ ẽ. qñqꝫ celer. Uir. Si. fęmina forti fidis equo. qñqꝫ formoſus. Plau. Ecq̃d fortis viſa ẽ. qñqꝫ diues. Idẽ eã ſororẽ ſpõdidiſſe ſuã ĩ tã fortẽ familiã.

Fortifico.as.fortem facio. Plau. Fortifica animum.

Forteſco.is.fortis fio. Neui⁹. Creſcit annis ⁊ forteſcunt vires.

Forticulus.dimin.a fortis. Ci. Quãuis idem Epicurus forticulum ſe in torminibus ⁊ in ſtranguria ſua prebeat.

Fortuna.a ferẽdo dicta eſt. ꝙ temere ⁊ ſine rõne ferat̃. Eſt eniz fortuna accidentium reꝝ ſubitus atqꝫ inopinatus euentus. Hęc dea credita eſt. Iuue. Te facimus fortuna deã cęloqꝫ locamus. fortunę vocabulũ mediũ ẽ. Sed cũ fortunã ſolã dicimus: intelligimus fęlicitatẽ. Ụñ fortunatos fęlices nominamus. infortunatos. infęlices. ⁊ infortunium malam fortunaz fortunę numero plurali dicuntur diuitię.

Fors fortuna eſt euentus bonus. Uirg. forte ſua libycis tempeſtas appulit oris. Ter. O fortuna o fors fortũa. Do. Aliud fortuna eſt. aliud fors fortuna. fortuna dicta eſt incerta res. fors fortuna euentus fortunę bonus. Nam fors fortuna eſt cuius diẽ feſtũ colũt q̃ in arte aliq̃ viuunt. Aliqñ fors pro forſitan.

Forſeat: fors fuerit Sido. Remigio.

Fortuno.as.eſt proſpo: in bonis augeor. Ci. Curioni. Tibi patrimonium dij fortunent.

Fortunatus.a.um. quod eſt proſpeꝝ. qñqꝫ proprium. Afra. Deos ego omnes vt fortunati ſint precor.

Fortunatę inſulę a fructuũ vbertate dictę ſunt. de q̃bus Stra. li.j. ſic inq̃t fortunatę inſulę ↄtra mauritanię finẽ ad occidentem ſunt. Quam quidẽ ad partẽ ⁊ hiſpanię terminus cõcurrit. Ex ipſo aũt noĩe manifeſtum ẽ. qm̃ ⁊ has ipſas fęlices exiſtimabant: q̃r huiuſmõi locis ppinq̃ forẽt. fuerũt aũt ſex numero: q̃rũ pma. Ombrion. ſcd̃a iunonia. tertia eodẽ noĩe. q̃rta Capraria. quinta Niuaria. a ppetua niue nebuloſa. Sexta canaria plena canibus ingentibus.

Fortunatim aduerbium ſignificat proſpe. Plau. Si dederit iupiter vt fortunatim omnia ſuccedant.

Forte ⁊ nomẽ ẽ ablĩ caſus. a fors q̃d capit̃ p fortuna. Hor. li.j. ſer. Qui fit męcenas vt nemo quã ſibi fortem: ſeu rõ dederit ſeu fors obiecerit illa ↄtentus viuat. Nec hꝫ alios caſus niſi ablatiuũ ſingularẽ. Uir. forte ſua lybicis tempeſtas appulit oris. ⁊ aduerbiũ dubitãdi. vt forte ſub arguta ↄſederat ilice daphnis. In q̃ ſignificatione accipiunt̃ Fortaſſis. Fortaſſe Forſan Forſitan ⁊ Forſit: quę aliqñ accipiuntur pro temere: aliqñ ſunt aduerbia dubitandi. Hor. lib.j. ſer. Diſſimulo hoc illo eſt: q̃r nõ vt forſit honorẽ iure mihi inuideat quiuis

Fortuitus.a.um.pe.pro. q̃d caſu accidit. a forte ⁊ eũdo vt q̃dam aiũt. Aug. li.v. ci. dei. Fortuita dicũt eẽ q̃ vł nł̃las cãs hñt vł nõ ex aliquo rõabili ordinę veniũt. Hĩc fit aduerbiũ fortuito. Eſt ⁊ fortuitus nomẽ q̃rti ordĩs: vt apud eũdẽ li. xj. Et ſicut non eſt ↄñs vt fortuitu potius q̃ꝫ rõne diuina deus non alio ſed iſto in quo eſt loco mundum conſtituerit.

Foſſa. locus vñ terrã fodiſſent ab effoſſa terra dcã. Col. lib. iij. puſq̃ꝫ pomariũ ↄſtituas q̃ꝫ magnũ hẽre voles circũmunito macerie aut foſſa ita vt nõ ſolũ pecori ſꝫ nec hoĩ trãſit⁹ ſit niſi p aditũ dñ adoleſcãt ſemĩa. Ulp. ſcribit foſſã eẽ receptaculũ aq̃ manufcũz vt ad caſtra ſeu vrbes oppidaue aut alia huiuſmodi muniẽda. poteſt ẽt Foſſa eſſe participium. foſſa terra.

Foſſor. qui fodit. Uirg. lib.ij. geor. Et labefacta mouens robuſtus iugera foſſor.

Foſſio. ipſa fodiendi actio. Col. li.v. Deinde maleolo inter ordines poſito crebris foſſionibus paſtinatum reſoluere.

Foſſura: foſſio. Idem in eodem. hanc planam forſſuram maxime nos pbamus numerus autẽ foſſionis aut idem debꝫ eſſe qui primi anni aut vna minus.

Foſſula.pe.cor. diminu. parua foſſa. Cato deinde foſſulas facito qua radices aſpergi dimittas.

Foſſarius clericus mortuos ſepeliẽs. Scribit Hic pmũ ĩ clericis g̃dũ foſſarioꝝ ordinẽ eẽ: q̃ in ſilitudine Tobię ſcĩ ſepelire mortuos admonent̃: vt exhibẽtes viſibiliũ reꝝ curã ad ĩuiſibiliũ feſtinẽt: ⁊ reſurrectionẽ carnis credẽtes ĩ domino totũ quod faciunt deo ſe preſtare non mortuis cognoſcant.

Foſſici⁹.a.ũ. q̃d fodit̃. Ply. li. xxxvi. arenę tria genera foſſicia. cui q̃rta pars calcis addi debet. Fluuiatili aut marinę tertia

Foſſile pe.cor. q̃d foditur: ſeu quod fodi poteſt Ply. lib. xxxvj. Theophraſtus auctor eſt: ⁊ ebur foſſile cãdido ⁊ nigro colore inueniri ⁊ oſſa e terra naſci. Et. lib. xxxiij. Tunc ſalem foſſilem adijciunt ideſt qui fodatur.

Fot⁹.a.ũ. pticipiũ a foueo: vt apd̃ Eſaiã. Uulnus ⁊ liuor ⁊ plaga tumẽs nõ ẽ circunligata: nec curata medicamĩe neqꝫ fota oleo. i. aſpſa. Fotus.us. ſubſtantiuũ. Ambro. lib.j. offi. Radices arborum aut vrantur frigore. aut fotu ſolis vireſcant.

Foueo.es.ui.ũ. ſig̃t nutrio ſuſtineo pueheo. Uir. li. iij. geo. progeniẽ nidoſqꝫ fouent. interdũ Aſpgo madefacio. Idẽ lib. xij. Fouit ea vulnus lympha longeuus iapix. Interdũ ↄſtituo. Idẽ li. iiij. ge: Sub terra fouere larẽ. interdũ Tueri vt apud eũdẽ li. ix. Nõ obuia ferre arma viros ſꝫ caſtra fouer̃. Interdum amplecti ſeu ĩ delicijs hẽre. Idẽ infęlix o ſp oues pecus ipſe nęrã dũ fouet ac ne me ſibi pferat illa veret̃. Huius ↄpoſita ſũt Cõfoueo ſimł nutrio. Circũfoueo. Am. Mater eum Maria ſinu circũfouet. Refoueo rurſus foueo. Col. in pſa. lib.ij. Sed ſi frequenti ⁊ tempeſtiua ⁊ modica ſtercoratione terra refoueatur. Et hęc hñt fo. ſyllabam correptam.